

[Statsministeren.]

at muligheden for at unddrage sig beskatningen er betydelig større i engrosleddet end i detaileddet, og det kan vel heller ikke være uden betydning, at man i de fleste af de lande, der har et system af denne art, har valgt detaileddet. Der må være gode argumenter for, at man har gjort sådan ikke alene i Sverige og Norge, men også i Schweiz og en række andre lande, og derfor beder jeg om, at man, når man nu drøfter det i udvalget og får alle oplysningerne frem, ikke for tidligt binder sig til engrosleddet og går imod forslaget. Jeg håber ikke, at mulighederne for forhandling skal bryde på dette punkt.

Derimod lod det jo til, at spørgsmålet om overskud på statsbudgettet var sværere at komme igennem med. Må jeg først sige, at naturligvis må man have lov til at vurdere — det må oppositionen også — skønnet over udgifts- og indtægtsstigninger. Det er nu gjort meget realistisk op, og hvorfor skulle man ikke prøve at gøre det meget realistisk op? Når man påpeger, at der i foregående år en gang imellem har været et større overskud, når man gjorde op, skyldes det i nogen grad, at man i de år, år for år, har haft en stærkere stigning i den økonomiske aktivitet, noget stærkere end man havde turdet regne med, og derved er der kommet noget mere ind.

Må jeg have lov til at takke særlig det ærede medlem hr. Henry Christensen, fordi vi i dag vel nok for første gang fra tingets talerstol har fået — jeg hørte på det med stor glæde — jeg vil ikke sige en indrømmelse, for jeg vil nødvendigvis være polemisk, men udtryk fra partiet venstres side for, at man går ind for balance også på kasseregnskabet. Det har jo taget en halv snes år, men nu er vi altså nået derhen, og jeg synes, det er godt. Så er spørgsmålet, hvor længe det skal vare, før vi kommer det næste skridt: at man også erkender, at der skal være et overskud derudover i bestemte situationer.

Må jeg for det første sige — ja, nu fik både det ærede medlem hr. Henry Christensen og det ærede medlem hr. Poul Møller udnyttet hele deres taletid og måtte derfor afslutte, om jeg så må sige, lidt kort — men jeg synes, der manglede en konklusion hos begge de ærede ordførere, for når de nævner, at man ikke skal have et overskud, så må de jo på

anden måde anvise, hvor effektivt det, som vi kan nå frem til at blive enige om, kan blive, og særlig vil jeg spørge de ærede ordførere: hvordan kommer man frem til den rentesænkende virkning, hvis man ikke får et overskud anvendt, som jeg nævnte, til gennem køb af obligationer at hæve kurserne og dermed sænke renten? Det er noget meget afgørende, og det er noget, der haster; det er noget, vi skal have med det samme.

Men mon der ikke er en mulighed for, at vi alligevel også kunne klare det med overskuddet? Det hænger sammen med det med vurderingen. Hvis vi nu kunne nå derhen, at man imødekom regeringen med hensyn til at få et overskud, så kunne vi, hvis det efter et års forløb viser sig, at det bliver større end ventet, eller hvis man i det hele taget synes, man vil begynde at bruge det, til den tid drøfte, om vi ville bruge det til skattenedsættelser. Mon det ikke var mere praktisk at begynde med overskuddet, rette situationen op og så komme med skattenedsættelsen end at gå den anden vej og begynde med skattenedsættelsen? Skulle der ikke her være mulighed for at forhandle sig til rette, også for at se virkningen af det? I øvrigt er det en sund måde at optræde på; sådan er der mange mennesker, der gør i det private liv, bare ikke nok.

Så var der det med opsparing på statsbudgettet. Det er rigtigt, at vi gerne vil drøfte det. Det ærede medlem hr. Henry Christensen fulgte i sin herres spor og fik jo også nævnt ministeren for kulturelle anliggender. Jeg ved egentlig ikke, hvad ministeren for kulturelle anliggender har gjort partiet venstre. Det kan da ikke være, fordi partiet venstre ikke interesserer sig for kultur, at man altid er ude efter minister Bomholt. At det særlig sker, når han ikke er her, er uheldigt. Men er der så stærke udgiftsstigninger på det område? Hvis man gennemgår den økonomiske årsoversigt, ser man, at det er jo ikke dér, det ligger.

Dernæst skal jeg gå ind på et par af de punkter, de ærede medlemmer nævnte, for vi må jo prøve, om vi kan nærme os en vis præcisering af standpunkterne. Man nævnte pristallet; det ærede medlem hr. Iver Poulsen var også stærkt inde på dette og gav — jeg kan måske udtrykke det sådan, jeg